

ที่ อส ๐๐๐๓(พก)/ 2054

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วนความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตบางประการที่เกี่ยวกับการกำหนดอัตราโทษปรับ และอำนาจเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดอัตราโทษปรับตามร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ วรรคแรก ซึ่งกำหนดอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำ และอัตราโทษปรับขั้นต่ำไว้ด้วยนั้น สมควรกำหนดอัตราโทษปรับขั้นต่ำต่ออัตราโทษจำคุกหนึ่งปี ดังที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. มาตรา ๘๐ ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักสัดส่วนของการกำหนดอัตราโทษระหว่างโทษปรับกับโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญาที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขในฐานความผิดหลายฐานแล้วในปัจจุบัน โดยกำหนดโทษปรับไว้ในอัตราสองหมื่นบาทต่ออัตราโทษจำคุกหนึ่งปี และขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขโทษปรับในทุกฐานความผิดที่เหลือตามประมวลกฎหมายอาญาให้เป็นไปตามหลักสัดส่วนของการกำหนดอัตราโทษระหว่างโทษปรับกับโทษจำคุกดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

๒. อำนาจเปรียบเทียบปรับตามร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. มาตรา ๘๘ วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้” โดยในวรรคสองบัญญัติให้ถือว่าในกรณีที่ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น

สำนักงาน ...

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ การเปรียบเทียบปรับมีบทบัญญัติอยู่ในมาตรา ๖๐ ซึ่งบัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” ดังนั้น การเปรียบเทียบปรับตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจึงเป็นอำนาจของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำนักงานอัยการสูงสุดจึงเห็นสมควรที่จะคงหลักการเดิมไว้ว่าจะเหมาะสมกว่าบทบัญญัติในร่างกฎหมายใหม่ เพราะสอดคล้องกับหลักการให้อำนาจเปรียบเทียบปรับเป็นของอธิบดีตามกฎหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ มาตรา ๑๐๒ ซึ่งให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรงดการฟ้องร้องผู้กระทำความผิดได้หากผู้กระทำความผิดยินยอมและใช้ค่าปรับ เป็นต้น นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖๐ การเปรียบเทียบปรับกระทำได้ในกรณีที่มีโทษปรับสถานเดียว แต่ตามร่างกฎหมายใหม่นั้น บทบัญญัติที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถทำการเปรียบเทียบปรับได้นั้น สามารถกระทำได้ในกรณีที่มีโทษจำคุกด้วย เพราะโทษที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ มีโทษจำคุกด้วย โดยเฉพาะมาตรา ๘๓ มีอัตราโทษจำคุกสูงถึงสองปี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิติธิต ระเบียบธรรม)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑

E-mail : dlaw@ago.go.th